श्रीमद्भगवद्गीता अध्याय १२ ॐ श्रीपरमात्मने नमः अथ^{-इ} द्वादशोऽध्यायः

<u>अ</u>र्जुन उवाच एवम् सतत<u>यु</u>क्ता ये, <u>भक्तास्-त्वाम् पर्युपासते । ये चाप्-य^{क्-}क्षर-म^{-व्}ट्यक्तन्, तेषाङ् के योग<u>वि</u>त्-तमाहा ॥ १२-१॥</u>

श्रीभगवानुवाच
म्य्यावेश्-य मनो ये मान्, नित्ययुक्ता उपासते।
श्रद्-धया परयोपेतास्,-ते मे युक्ततमा मताहा।। १२-२।।
ये त्वक् क्षरम-निर्-देश्य,-मव्यक्तम् पर्युपासते।
सर्वत्रगम-चिन्-त्यम् च, कूटस्-थ-मचलन् ध्रुवम्।। १२-३।।
सन्नि-यम्-येन्-द्रियण्यामम्, सर्वत्र समबुद्-धयहा।
ते प्राप्-नुवन्-ति मामेव, सर्वभूतिहते रताहा।। १२-४।।
क्लेशोऽधिक-तर्स्-तेषा,-मव्यक्ता-सक्तचेतसाम्।
अव्यक्ता हि गतिर्-दुह्-खन्, देहवद्-भिरवाप्-यते।। १२-५।।
ये तु सर्वाणि कर्माणि, मिय सन्न्यस्-य मृत्-पराहा।
अन्न-ये-नैव योगेन, मान् ध्यायन्-त उपासते।। १२-६।।
तेषामहम् समुद्-धर्ता, मृत्युसंवसार-सागरात्।
भवामि नचिरात्-पार्थ, मय्यावेशितचेतसाम्।। १२-७।।

मय्येव मन आधत्-स्व, मिय बुद्-धिन् निवेशय। निवसिष्-यसि मय्येव, अत ऊर्ध्वन् न संव्शयहा॥ १२-८॥

अथ <u>चित्तम्</u> समाधातुन्, न शक्-नोषि म<mark>यि^{-स्} स्थिरम्।</mark> <u>अ</u>भ्यासयोगेन ततो, मा-<u>मिच्</u>-छाप्-तुन् धनञ्जय ॥ १२-९ ॥ अभ्यासेऽप्य-समर्थोऽसि, मत्-कर्मपरमो भव। म<u>दर्</u>थमपि <u>क</u>र्माणि, <u>कु</u>र्वन् <u>सि</u>द्-धिमवाप्-<mark>स्-य</mark>सि ॥ १२-१० ॥ अथैतद्रप्-यशक्तोऽसि, कर्तुम् मद्-योगमाश्रितहा। सर्वकर्मफल^{-त्}त्यागन्, ततह् कुरु यतात्-मवान् ॥ १२-११ ॥ श्रेयो <mark>हि^{-द्} ज्ञान-म</mark>भ्यासाज्,-^{द्-}ज्ञानाद्-ध्यानंव् वि<u>शिष</u>्-यते । ध्यानात्-कर्मफलत्-यागस्,-त्यागाच्-छान्ति-रनन्तरम् ॥ १२-१२॥ <u>अ^{-र्-}द्वेष्</u>-टा <u>स</u>र्वभूतानाम्, <mark>मै</mark>त्रह् करुण एव च । <u>नि</u>र्ममो निरहंकारस्, समदुह्ख-सु<mark>खहा क्-</mark>क्षमी ॥ १२-१३ ॥ सन्तुष्-टस् सततम् योगी, यतात्-मा दृढनिश्चयहा। मय्यर्-पितमनो-बुद्-धिर्,-यो मद्-भक्तस् स मे प्रियहा ॥ १२-१४॥ यस्मान्-नोद्-विजते लोको, लोकान्-नोद्-विजते च यहा। हर्षामुर्ष-भयोद्-वेगैर्,-मुक्तो यस् स च मे प्रियहा ॥ १२-१५॥ अनपेक्षश् शु-चिर्-दक्ष, उदासीनो गत्-व-व्यथहा। सर्वारम्भपरित्यागी, यो मद्-भक्तस् स मे प्रियहा ॥ १२-१६ ॥ यो न हृष्-यति न^{्द्} द्-वेष्टि, न शो-चति न कां^{-क्-}क्षति। शुभाशुभ-परि^{-त्-}त्यागी, भक्तिमान्यस् स मे प्रियहा ॥ १२-१७॥

समश् शत्रौ च <u>मित्रे</u> च, तथा मानापमान-योहो। शीतो-ष्-ण-सुख-दुह्-खेषु, समस् संग-विविर्जितहा।। १२-१८।। तुल्-य-निन्दा-स्तुतिर्-मौनी, सन्तुष्टो येन केनचित्। अनिकेतस् स्थिरमतिर्,-भक्तिमान्-मे प्रियो नरहा।। १२-१९।।

ये तु धर्-म्यामृत-मिदम्, यथोक्-तम् पर्युपासते । श्रद्-दधाना मृत्-परमा, भक्तास्-तेऽती-व मे प्रियाहा ॥ १२-२०॥

ॐ तत्-सदिति श्रीमद्-भगवद्-गीतासु उपनिषत्-सु ब्रह्-मविद्-यायाम् योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंव्वादे भक्तियोगो नाम^{-द्} द्वादशोऽध्यायहा ॥ १२॥